

Protokół

121. posiedzenia I. sesyi IX. peryodu Sejmu galicyjskiego
z dnia 19. marca 1913.

Początek o godzinie 11 minut 46 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Adam hr. Gołuchowski.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Jan Wasung, Zacharyasz Skwarko.

Obecnych posłów 125.

Ze strony Rządu: c. k. Namiestnik JE. Dr. Michał Bobrzyński i Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Stanisław Grodzicki.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 120 posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Izba bez rozprawy udziela p. Barorowskiemu urlopu na przeciąg dziesięciu dni.

Marszałek oznajmia, że udzielił jednodniowego urlopu p. Badeniemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 19. marca 1913, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji szkolnej L. s. 10227—10229, 10213—10255, 10298—10307, 10314, 10316, 10320, 10337, 10338, 10345, 10359, 10360,

10371, 10378, 10379, 10382, 10398, 10400, 10406, 10410, 10414, 10423, 10427—10430, 10432, 10434, 10435, 10437, 10438, 10441, 10444, 10445, 10505, 10507, 10509, 10515, 10535, 10542, 10543, 10586, 10587, 10608, 10609, 10618, 10619, 10627, 10630, 10637 do 10639, 10643, 10652, 10665, 10666, 10670.

Komisji gminnej L. s. 10591.

Komisji petycyjnej L. s. 10443.

Komisji prawniczej L. s. 10357, 10392, 10393, 10407.

Komisji gosp. kraj. L. s. 10377, 10386, 10408, 10644, 10645.

Komisji drogowej L. s. 10373, 10417, 10613.

komisji przemysłowej L. s. 10375, 10514.

Komisji administracyjnej L. s. 10642.

Komisji budżetowej L. s. 10150, 10153—10226, 10230—10242, 10256 do 10297, 10308—10313, 10315, 10317 do 10319, 10321—10336, 10339—10344, 10346 do 10356, 10358, 10361—10369, 10372, 10374, 10376, 10380, 10381, 10383—10385, 10387—10391, 10394—10397, 10399, 10401 do 10405, 10409, 10411—10413, 10415, 10416, 10418—10422, 10424—10426, 10431, 10433, 10436, 10439, 10440, 10442, 10446 do 10450, 10500—10504, 10506, 10508, 10510

do 10513, 10516—10534, 10536—10541, 10544—10585, 10588—10590, 10592 do 10607, 10610—10612, 10614—10617, 10620 do 10626, 10628, 10629, 10631—10636, 10640, 10641, 10646—10651, 10653 do 10664, 10667—10669.

Po odczytaniu petycji L. s. 10288 Towarzystwa św. Jana Złotoustego we Lwowie o subwencję na wydawnictwo, przemawia p. Tracz, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków, wniosków nagłych i interpelacyj.

Sekretarze pp. Urbański, a następnie Skwarko odczytują zgłoszone wnioski, wnioski nagłe i interpelacje, które opiewają:

W n i o s e k

posła Götza i towarzyszy o zmianę postanowień ustawy z dnia 20. grudnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 11. ex 1906.

Wysoki Sejmie!

Ustawa z dnia 20. grudnia 1905, Dz. u. kr. Nr. 11. ex 1906 o krajowych opłatach szynkarskich przyjmuje za podstawę wymiaru zeznania kontrybuenta, względnie szacunek powiatowych komisji szacunkowych. Wymiar ten nie zawsze jest słusznym i daje ciągłe powody do uzasadnionych skarg ze strony szynkarzy, którzy nierówną miarą opodatkowani, nie są często w możności sprostać ciężarom. Potrzeba zmiany tych podstaw wymiaru opłat szynkarskich, przy zupełnem zagwarantowaniu dotychczasowych dochodów kraju, znalazła niejednokrotnie już wyraz w licznych petycjach interesowanych kół, a także w uchwałach Koła polskiego w Wiedniu.

Wobec tego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu przedłożyć Sejmowi na najbliższej sesji nowelę do ustawy z dnia 20. grudnia 1905, któraby zmieniła sposób wymiaru opłat szynkarskich w takim kierunku, aby je uiszczano od trunków, rzeczywiście skonsumowanych.

We Lwowie, dnia 18. marca 1913.

Wnioskodawca:
Jan Götz.

Korytowski Witold, Starowieyski, Jaworski, Skrzyński Stefan, Mycielski Edward, Halban, Mycielski Stanisław, Tarnowski Zdzisław, Lubomirski Kazimierz, Sapieha Paweł, Tertil, Mars, Czaykowski, Konopka.

W n i o s e k

posła Zolla i towarzyszy w sprawie prawnej ochrony własności i służebności nie wpisanych do ksiąg gruntowych.

Wysoki Sejm raczy powziąć następującą uchwałę:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby wyjednał w drodze ustawodawstwa państwowego uzupełnienie przepisów kodeksu cywilnego (§§ 431, 481 i 1500) tudzież ustawy państwowej hipotecznej (§§. 70 i 71) przez następujące postanowienia:

1. Jeżeli przeniesienie własności na rzeczy nieruchomej, będącej przedmiotem wpisu do ksiąg gruntowych, nastąpiło przez oddanie posiadania, a bez wpisu księgowego, natenczas prawo nabywającego jest skuteczne przeciw każdemu z wyjątkiem tych osób, które w dobrej wierze i w zaufaniu do ksiąg gruntowych nabędą później od poprzednika hipotecznego dalsze prawa przez wpis księgowy.

2. Ta sama zasada ma obowiązywać co do służebności ustanowionych tylko przez oddanie posiadania tych praw, a bez wpisu księgowego.

3. Skarga pozahipotecznego nabywcy o wpis prawa własności lub służeb-

ności, może być zanotowaną w księdze gruntowej ze skutkami w ustawie hipotecznej oznaczonymi (§ 71 u. h. p.).

Pozostawia się uznaniu Rządu, czy moc obowiązującą tych uzupełnień ustawy cywilnej i hipotecznej ograniczyć tylko do Galicyi, czy objąć nią także inne kraje koronne, reprezentowane w Radzie Państwa.

We Lwowie, dnia 19. marca 1913.

Wnioskodawca:

Zoll.

Kazimierz Lubomirski, Szwed, Stapiński, Maryewski, Jaworski, Halban, Mars, Myjak, St. Mycielski, Styła, Landau, Federowicz, Witos, St. Skrzyński, Bojko, Wodzicki, Ptak, E. Mycielski, Krężel, Hauswald, Żardecki.

W n i o s e k

posła Zolla i towarzyszy w sprawie wydania nowej ustawy krajowej o urzędach gminnych rozjemczych.

Wysoki Sejm raczy powziąć następującą uchwałę:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wypracował i przedłożył projekt ustawy krajowej o gminnych urzędach rozjemczych, przez któryby zmieniono i uzupełniono postanowienia ustawy krajowej z dnia 6. marca 1875 r. l. 27. Dz. u. kr. stosownie do ustawy państwowej z dnia 27. lutego 1907 r. l. 59. Dz. u. p. a w szczególności rozszerzono właściwość tych urzędów na spory o obrazę czei.

We Lwowie, dnia 19. marca 1913.

Wnioskodawca:

Zoll.

Jaworski, K. Lubomirski, Witos, Hauswald, Maryewski, Halban, Federowicz, St. Skrzyński, Stapiński, Bojko, Ptak, Szwed, Krężel, Styła Landau, Myjak, Żardecki.

W n i o s e k

o rozszerzenie prawa uwolnienia popisowych od czynnej służby wojskowej.

Wysoki Sejmie!

Zważywszy, że ustawa wojskowa z dnia 11. kwietnia 1889 L. 41 uwalnia od czynnej służby wojskowej tylko syna jedynaka mającego na zdrowiu upadłego ojca, matkę wdową, lub osierocone rodzeństwo, i to wtenczas jeżeli od niego utrzymanie rodziców lub rodziny zawisło, a on obowiązek ten wiernie dopełnia, albo też jeżeli jest więcej dzieci, a starsi lub 18-letni synowie są niezdolni do pracy lub służą przy wojsku.

Tego samego uwolnienia od wojska dostąpić może po śmierci ojca jedyny wnuk niezdolnego do zarobkowania dziadka lub owdowiałej babki, jeżeli nie mają syna, a od jego uwolnienia utrzymanie dziadka lub babki zawisło, i on obowiązkowi temu zadość czyni.

Zważywszy jednak, iż jeżeli słaby ojciec lub dziadek, owdowiała matka lub babka, ma więcej synów, a względnie wnuków, liczących już 18 lat wieku, a ci synowie lub wnucy nie mieszczą już przy rodzicach lub dziadkach, bo są osiedleni na własnych oddzielnych gospodarstwach, mają żony i dzieci, są nauczycielami lub wyemigrowali już do Ameryki, i opuściwszy dom rodzinny, nie są w stanie dać rodzeństwu należytego utrzymania. Tych już wypadków ustawa wojskowa nie uwzględnia, i popisowi utrzymujący rodziców, dziadków i rodzeństwo, bez względu na te okoliczności podlegają poborowi wojskowemu i w czynnej służbie muszą służyć przy wojsku.

Zważywszy nakoniec, że przez asenterowanie takich popisowych, którzy około gospodarstwa rolniczego pracują, i z niego rodzeństwo utrzymują, dzieją się ludności różnego rodzaju krzywdy, naprzód, że gospodarstwa nie są należycie obrobione, i przynoszą rolnictwu znaczne straty, a powtóre, że rodzice

i dziadkowie popisowego przez czas jego służby w wojsku, narażeni są na stare lata na niedostatek a częstokroć i nędzę;

Wysoki Sejm raczy zatem uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd o zmianę ustawy wojskowej z dnia 11. kwietnia 1889 Dz. p. p. L. 41 w tym kierunku, aby syn lub wnuk utrzymujący gospodarstwo rolne był uwolniony od czynnej służby wojskowej, jeżeli od niego utrzymanie ojców, dziadków lub rodzeństwa zawisło, a inni synowie lub wnucy opuściwszy dom rodzinny, nie są w stanie dać rodzicom, dziadkom i rodzinie dostatecznego utrzymania.

We Lwowie, dnia 19. marca 1913.

Wnioskodawca:
Szwed.

Skołyszewski, Żardecki, Lewicki, Niżankowski, T. Staruch, A. Staruch, Bojko, Ptak, Styła, Jedynek, Krężel, Cieluch, Witos, Jampolski.

W n i o s e k

pośla Jana Cieluchą i tow. w sprawie udzielenia wydatnej zapomogi dla powiatu grybowskiego na budowę dróg, jak również na poprawę istniejących, które długotrwałą niepogodą, wylewami rzek i potoków górskich zostały zniszczone.

Wysoki Sejmie!

Powiat grybowski prawie najmniej z powiatów w kraju, zamieszkały przez najuboższą ludność, zapomniany zupełnie pod względem budowy dróg, przedstawia się w nader opłakanym stanie. Jak niemożliwym jest większy wydatek w powiecie, stwierdza fakt, że na 400 koron podatku, musi się ludność obciążyć podatkiem dwuhalerzowym.

Zaciągnięte pożyczki na budowę dróg istniejących, uniemożliwiły na szereg lat preliminowanie kwot na nowe, a niezbędne drogi, obszary 70—80 km²

w powiecie pozbawione są jakiegokolwiek komunikacji, zaś dotychczasowe drogi, rok rocznie niszczone są przez wylewy rzek, potoków górskich wezbranych, powodują nadzwyczajne wydatki na sprowadzenie ich do stanu możliwości komunikacji, — przez co powiat ponad siły wyczerpany nie może przedsięwziąć jakiegokolwiek kroku pomimo ustawicznych próśb, błagań deputacyj gmin do Rady powiatowej.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Z funduszków drogowych wyznacza się kwotę dwadzieścia tysięcy koron dla powiatu grybowskiego jako subwencyę na budowę i naprawę dróg w powiecie.

We Lwowie, dnia 19. marca 1913.

Wnioskodawca:
Cieluch.

Skołyszewski, Bis, Witos, Styła, Stapiński, Ptak, Jampolski, Cipser, Bojko, Jedynek, Żardecki, Wasung, Bernadzikowski, Szwed, Kędzior.

Wniosek nagły

w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom gminy Kosina.

Wysokie Sejmie!

Dnia 18. b. m. (wczoraj) zgorzało doszczętnie dziewięć gospodarstw z zapasami wszelkimi w gminie Kosina (pow. Łańcut). Właściciele zostali bez dachu, chleba, odzieży prawie wcale nie ubezpieczeni. Pomoc doraźna konieczna, gdyż miejscowa już udzielona bezwarunkowo nie poradzi nędzy, szczególnie przed przednowkiem i w chwili konieczności rozpoczęcia siewów.

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatną pomoc pogorzelncom gminy Kosina.

Wnioskodawca:
A. Lubomirski.

Żardecki, I. Korytowski, Cielecki, Gorayski, Weiser, Jaworski, Stadnicki, Vi-

vien, Wł. Kraiński, St. Skrzyński, K. Lubomirski, St. Mycielski, Halban, E. Mycielski.

Wniosek nagły

posła Franciszka Ptaka i towarzyszy w sprawie zapobieżenia głodowi, grożącemu ludności w całym kraju.

Z powodu klęsk elementarnych, które od szeregu lat nawiedzają nasz nieszczęśliwy kraj, jednego roku powódź, drugiego posucha, trzeciego roku jedno i drugie wyniszczyły kraj nasz do tego stopnia, że już w kilka tygodni po żniwach brakowało ludności własnego chleba i była zmuszoną kupować. Brakło nawet ziemniaków, bo wygniły względnie wymarły. Aby się uchronić od głodowej śmierci rzuciła się ludność na roboty za granicę w większej dwa razy ilości, aniżeli w latach poprzednich, ale wskutek większej emigracji zarobki robotników za granicą spadły, a tysiące musiało wrócić o żebranym chlebie do kraju, bo roboty nie znalazło.

Przyszedł nieszczęsny rok 1912. Do klęsk elementarnych przyszła jeszcze klęska mianowicie klęska grożącej wojny z Rosyą. Dziesiątki tysięcy najcięższych sił powołano pod broń, obstawiono wojskiem wielką granicę północno-wschodnią w Galicyi, a nadto kilkadziesiąt tysięcy polskiego i ruskiego żołnierza wysłano do Bośni i Hercegowiny. Wiele fabryk stanęło, kredyt zamknięto, roboty prawie zupełnie ustały, tysiące robotników wydalono z powodu braku pracy, zamówień i pieniędzy, tysiące kupców i przemysłowców zbankrutowało, w miejsce spokojnej pracy i rozwoju ekonomicznego wywieszono sztandar egzekucyi. Dość powiedzieć, że w jednym tylko sądzie powiatowym w Krakowie w jednym miesiącu styczniu br. zgłoszono 1400 egzekucyi, powtarzam, że to było w jednym tylko sądzie powiatowym krakowskim — w jednym miesiącu, a co się dzieje w sądzie krajowym, w sądzie handlowym, co się działo i dzieje we wszystkich innych

sądach w kraju, to zobaczymy dopiero wtedy, gdy się zaczniemy lizać z ran po upływie paru lat z tej strasznej klęski, jaka nawiedziła nasz kraj w czasie przygotowawczym do wojny. Twierdzimy stanowczo, że najstraszniejsza wojna nie spustoszyłaby tak kraju, jak spustoszyła mobilizacya, alarmy wojenne i niezręczna wojna dyplomatyczna. Cała nasza wytrwała praca od lat kilkudziesięciu nad podniesieniem Galicyi została zniweczona i zmarnowana wciągu kilku miesięcy i trzeba będzie lat kilkadziesiąt nowej pracy i nowych starań, aby się napowrót podnieść. To też nie dziwnego, że dzisiaj od Bielska po Zbrucz słyhać tylko jęki rozpaczy i wołania całego ludu polskiego i ruskiego w całym kraju tak w mieście jak i na wsi: dajcie nam pracy i chleba.

W pierwszym rządzie do niesienia pomocy, do ratowania ludu powołany jest rząd centralny, który swoją polityką na nasz kraj tę klęskę sprowadził. Dlatego jako przedstawiciele kraju całego jako reprezentanci ludu polskiego i ruskiego upraszamy Wysoki Sejm, aby wezwał c. k. Rząd centralny, by jak najrychlej, bo głodnemu nie wolno mówić czekaj:

1. rozpoczął energiczne prace około budowy i naprawy dróg;
2. regulacyi rzeki, zabudowania potoków górskich;
3. aby prowadził energicznie roboty przy budowie dróg wodnych;
4. aby budować zaczął mosty;
5. aby rozpoczął budowę w całym kraju gmachów rządowych na pomieszczenie sądów, urzędów podatkowych, starostw i poczt;
6. aby rozpoczął budowę szkół po miastach;
7. aby przyspieszył zaczęte roboty około budynków kolejowych i rozpoczął nowe;
8. aby jak najrychlej rozpoczął budowę kolei lokalnych w kraju.

Gdy te roboty zaraz się rozpoczną, zapobiegnie się w ten sposób strasznej nędzy a rząd choć częściowo naprawi zło, które na nasz kraj sprowadził. Równocześnie my podpisani jako reprezentanci kraju prosimy Wysoki Sejm, aby wezwał i upoważnił Wydział krajowy, by również urządził w całym kraju robotę na większą skalę przy drogach, mostach, przy regulacji rzek, by w ten sposób pospieszył ludności z pomocą. Na ten cel Wysoki Sejm przeznaczy potrzebne kredyty.

Wobec wielkiego nieszczęścia i wielkich klęsk spada na nas wielka odpowiedzialność i duże obowiązki, ale nie wolno nam się w obecnej chwili cofnąć, choćby od największych ofiar wobec ludności, która oczekuje od Wysokiego Sejmu i od centralnych Władz pomocy i opieki. Nie żądamy zresztą jałmużny, pragniemy tylko pracy i zarobku.

Proponujemy, aby wniosek ten odeślany został do osobnej komisji, w tym celu wybrać się mającej a złożonej z 24 członków.

Wnioskodawca:
Ptak.

Bojko, Bis, Cieluch, Jedynek, Krężel, Kędzior, Myjak, Cipser, Bernadzikowski, Stapiński, Żardecki, Witos, Wasung, Skołyśzewski, Lewakowski, Styła.

W n i o s e k

posta Teodora Rożankowskiego i towarzyszy w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Gal. krajowej Rady kolejowej, uchwalonego przez Sejm krajowy dnia 13. maja 1893.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

§. 1. statutu organizacyjnego galic. krajowej Rady kolejowej uchwalonego przez Sejm krajowy dnia 13. maja 1893 traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą a na przy-

szłość ma obowiązywać w następującem brzmieniu:

§. 1.

Skład galicyjskiej krajowej Rady kolejowej.

Krajowa Rada kolejowa składa się z 15 członków pod przewodnictwem Marszałka krajowego lub zastępcy wyznaczonego przez niego z pomiędzy członków Wydziału krajowego.

Do krajowej Rady kolejowej powołuje Wydział krajowy na czas 3-letni:

a) 7 członków bezpośrednio według swego uznania;

b) 8 członków za pośrednictwem następujących korporacji:

Jednego członka na propozycję Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie, jednego członka na propozycję Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie, jednego członka na propozycję Izby handlowo-przemysłowej w Brodach, jednego członka na propozycję c. k. Galic. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, jednego członka na propozycję c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie, jednego członka na propozycję Krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“ we Lwowie, jednego członka na propozycję Galicyjskiego Towarzystwa lasowego we Lwowie i jednego członka na propozycję Towarzystwa naftowego w Gorlicach.

Po upływie trzechlecia mogą być ci sami członkowie ponownie powołani.

Wnioskodawca:
Teodor Rożankowski.

Kiweluk, Sodomora, A. Staruch, Winniczuk, Dumka, T. Staruch, Kurowiec, Kochanowski, Makuch, Lewicki, Ks. Niżankowski, Petruszewicz, Skarko, Kryśowaty, Sandulak.

W n i o s e k

pośta Iwana Kochanowskiego i towarzyszy w sprawie zmiany ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr. o regulacyi rzek dokonać się mającej w myśl §. 5. ustawy państwowej z 11. czerwca 1901 Nr. 66 Dz. u. p. w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

U s t a w a

z dnia... zmieniająca niektóre postanowienia ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr.

Art. I.

§. 8. ustawy krajowej z 18. września 1901 Nr. 103 Dz. u. kr. traci moc prawną w swem dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma obowiązywać w następującem brzmieniu:

§ 8.

Orzeczenia o wszystkich zasadniczych i ekonomicznych sprawach dotyczących regulacyi, które są przedmiotem niniejszej ustawy, o ile te regulacye nie prowadzą się wyłącznym kosztem państwa (§ 3.) porucza się osobnej komisji pod przewodnictwem Namiestnika lub jego zastępcy, w skład której wejść mają:

a) po jednym członku mianowanym przez Ministerstwo spraw wewnętrznych i Ministerstwo handlu w porozumieniu z innemi Ministerstwami interesowanemi;

b) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Namiestnictwa;

c) jeden administracyjny i jeden techniczny delegat Wydziału krajowego;

d) po jednym delegacie Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie i Towarzystwa rolniczego w Krakowie;

e) jeden delegat Krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

Dla każdego członka Komisji ma być ustanowiony zastępca, który ma go w razie przeszkody zastępować.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i rolnictwa.

Wnioskodawca:
Iwan Kochanowski.

Lewicki, Dumka, A. Staruch, Sodomora, Winniczuk, T. Staruch, Rożankowski, Kiweluk, Kurowiec, Makuch, Petruszewicz, Skwarko, Niżankowski, Sandulak, Krysowaty.

W n i o s e k

pośta Dra Kostia Lewickiego i towarzyszy w sprawie zmiany statutu krajowej Komisji dla spraw rolniczych uchwalonego przez Wysoki Sejm dnia 29. listopada 1890.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

§. 3. statutu krajowej komisji dla spraw rolniczych uchwalonego przez Wysoki Sejm dnia 29. listopada 1890 traci moc obowiązującą w dotychczasowem swem brzmieniu, a ma obowiązywać w następującem brzmieniu:

§. 3.

W skład krajowej komisji dla spraw rolniczych wchodzi:

1. Marszałek krajowy — jako przewodniczący.

2. Dwaj członkowie Wydziału krajowego — przez Wydział krajowy do tego desygnowani.

3. Trzech delegatów c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie.

4. Trzech delegatów c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

5. Trzech delegatów krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“ we Lwowie.

6. Delegat Towarzystwa Kółek rolniczych.

7. Delegat galicyjskiego Towarzystwa lasowego.

8. Czterech członków powołanych przez Wydział krajowy.

9. Czterech członków przybranych przez Komisję w powyższym jej składzie.

Mandaty wszystkich członków Komisji trwają przez czas kadencji sejmowej. Przy rozpoczęciu nowej kadencji sejmowej następują nowe wybory, jednak członkowie, którzy ustąpili, mogą być ponownie wybrani.

W razie ustąpienia lub śmierci którego bądź z członków w czasie kadencji następuje nowy wybór.

Wnioskodawca:
Dr. Košť Lewicki.

Sodomora, Dumka, Kurowiec, Kochanowski, T. Staruch, A. Staruch, Niżankowski, Kiweluk, Winniczuk, Petruszewicz, Makuch, Sandulak, Skwarako, Krysowaty, Rożankowski.

Wniosek

pośla M. Sodomory i tow. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy krajowej z 15. czerwca 1904 Nr. 94. Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawa

z dnia... zmieniająca niektóre postanowienia z ustawy krajowej z 15. czerwca 1904 Nr. 94. Dz. u. kr. o zalesieniach ochronnych.

Art. I.

§§. 4. i 5. ustawy krajowej z 15. czerwca 1904 Nr. 94. Dz. u. kr. o zale-

sieniach ochronnych tracą moc obowiązującą w swem dotychczasowym brzmieniu, a natomiast mają obowiązywać w następującem brzmieniu:

§. 4.

Skład Komisji krajowej.

W skład Komisji krajowej wchodzi:

1. Zastępca Namiestnictwa jako przewodniczący.

2. Delegat Wydziału krajowego.

3. Delegat Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie.

4. Delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

5. Delegat krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“ we Lwowie.

6. Krajowy inspektor lasowy, jako lasowo-techniczny referent.

7. Referent administracyjny c. k. Namiestnictwa dla spraw lasowych.

§. 5.

Skład Komisji powiatowych.

Komisya powiatowa składa się:

1. Z zastępcy politycznej władzy powiatowej jako przewodniczącego.

2. Z delegata Rady powiatowej.

3. Z delegata właściwego Oddziału Galic. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, względnie Towarzystwa rolniczego w Krakowie.

4. Z delegata właściwej Filii krajowego Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“ we Lwowie.

5. Z rządowego technika lasowego, przeznaczonego do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnymi w danym okręgu.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poru-
cza się Ministrom rolnictwa skarbu,
spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wnioskodawca:
M. Sodomora.

Winniczuk, A. Staruch, Kochanowski,
Dumka, Makuch, Skwarko, Sandulak,
Krysowaty, Lewicki, T. Staruch, Rożan-
kowski, Kurowiec, Niżankowski, Kiwe-
luk, Petruszewicz.

W n i o s e k

pośla Tymoteusza Starucha i towarzyszy
w sprawie uzupełnienia postanowień
obowiązujących o zakresie działania
ustanowionego przy c. k. Namiestni-
ctwie we Lwowie, a zatwierdzonego re-
skryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa
z 11. maja 1881 L. 5.340 Komitetu do-
radczego dla spraw chowu koni.

Ustanowiony przy c. k. Namiestni-
ctwie we Lwowie Komitet doradczy dla
chowu koni składa się po myśli § 1.
powołanych wyżej postanowień między
innymi członkami także z pięciu człon-
ków, których mianuje c. k. Minister
rolnictwa na przedstawienie Wydziału
krajowego, Galicyjskiego Towarzystwa
gospodarskiego we Lwowie, Towa-
rzystwa rolniczego w Krakowie, Towa-
rzystwa chowu koni i wyścigów we
Lwowie.

W czasie wydania tych postano-
wień nie było w Galicyi organizacyi
gospodarczej wschodnio - galicyjskiego
właścianstwa rolnego i dlatego nie mo-
gło ono mieć w tym Komitecie dorad-
czym swej reprezentacyi.

Ponieważ reprezentacya ta już dziś
istnieje, a jest nią krajowe Towarzy-
stwo gospodarcze „Silskyj Hospodar“
we Lwowie, obejmujące swą działał-
nością wszystkie dziedziny gospodar-
skie wschodnio-galicyjskiego właścian-
stwa, a swoją organizacyą całą wscho-
dnią Galicyę, dlatego podpisani wno-
szą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby prze-
prowadził w jak najkrótszym czasie
postanowienia o zakresie działania u-
stanowionego przy c. k. Namiestnictwie
we Lwowie, a zatwierdzonego reskryp-
tem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 11.
maja 1881 L. 5.340 Komitetu doradczego
dla spraw chowu koni w tym kierun-
ku, iżby liczba członków tego Komitetu
została o jednego członka powiększoną
i prawo przedstawienia tego członka
c. k. Ministerstwu rolnictwa Krajowe-
mu Towarzystwu gospodarskiemu „Sil-
skyj Hospodar“ we Lwowie przyzna-
ne było.

Wnioskodawca:
Tymoteusz Staruch.

Dumka, Kochanowski, Winniczuk, Ro-
żankowski, Petruszewicz, Niżankow-
ski, Lewicki, Sodomora, Kurowiec, Ki-
weluk, A. Staruch, Makuch, Skwarko,
Krysowaty, Sandulak.

W n i o s e k

pośla Łazarza Winniczuka i towarzyszy
w sprawie zmiany ustawy o licencyo-
nowaniu buhajów i utrzymywaniu
buhajów gminnych z dn. 20. lip-
lipca 1892 Nr. 51. zmienionej ustawą z
dnia 16. lutego 1902 Nr. 26. dz. u. kr.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

U s t a w a

z dnia... zmieniająca niektóre postano-
wienia ustawy o licencyonowaniu bu-
hajów i utrzymywaniu buhajów gmin-
nych z dnia 20. lipca 1892 Nr. 51. zmie-
nionej ustawą z 16. lutego 1902 Nr. 26.
Dz. u. kr.

Art. I.

§§. 2., 3., 4., 7. i 21. ustawy o licen-
cyonowaniu buhajów i utrzymywaniu
buhajów gminnych z dnia 20. lipca 1902
Nr. 51. zmienionej ustawą z dnia 16.
lutego 1902 Nr. 26. Dz. u. kr. tracą swą

moc obowiązującą, a zamiast nich mają obowiązywać następujące postanowienia:

§. 2.

Tylko licencyonowany buhaj albo buhaj zaopatrzony certyfikatem wydanym przez komitet centralny Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, Towarzystwa rolniczego w Krakowie lub przez główną Radę Kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie — może być użyty do rozplodu cudzego bydła.

§. 3.

Licencyonowanym jest taki buhaj, którego okręgowa Komisya licencyonująca uzna za zdolnego do rozplodu. Komitetowi centralnemu Galic. Towarzystwa gospodarskiego Towarzystwa rolniczego w Krakowie i Kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie — przysługuje prawo wydawania na nabywane przez nich buhaje certyfikatów, uprawniających posiadaczy buhaja do stanowienia nim cudzego bydła, a ważnych tylko do czasu najbliższego licencyonowania.

Komitety te, względnie Towarzystwo powyższe będą obowiązane także buhaje opiętnować i o wydaniu certyfikatu zawiadomić komisję licencyonującą danego okręgu.

§. 4.

Wydział krajowy ustanawia w każdym politycznym powiecie co najmniej jedną licencyonującą Komisję okręgową. W razie ustanowienia w jednym powiecie więcej niż jednej komisji, oznaczy Wydział krajowy dla każdej Komisji okręg, na który ma się rozciągać jej działalność.

Komisya licencyonująca składa się z 5 członków. Dwóch członków mianuje Wydział krajowy, jednego na przedstawienie Centralnego Komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego albo Towarzystwa rolniczego w Krakowie, a dru-

giego na przedstawienie Głównej Rady kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie. Jednego z tych dwóch członków mianuje równocześnie Wydział krajowy przewodniczącym Komisji. Trzeciego członka mianuje kompetentny Wydział Rady powiatowej. Czwartego członka mianuje oddział gal. Towarzystwa gospodarskiego względnie okręgowe Towarzystwo rolnicze. Gdyby te organizacje w powiecie nie istniały, mianuje czwartego członka Komitet centralny właściwego Towarzystwa gospodarskiego „rolniczego“. Piątego członka mianuje Rada filialna istniejącej w danym powiecie filii Kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“, a gdyby w danym powiecie było więcej filii, to owa z nich, której siedziba jest w miejscu siedziby Rady powiatowej. Gdyby w danym powiecie nie było żadnej filii tego Towarzystwa, wówczas mianuje piątego członka Główna Rada kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskij Hospodar“ we Lwowie.

Wszyscy członkowie Komisji mają swych zastępców w ten sam sposób, jak członkowie powołani do Komisji.

Jeżeli w skład Komisji licencyonującej nie wchodzi z wyboru weterynarz, w takim razie będzie powoływać Komisya do swoich obrad, według możliwości weterynarza z głosem doradczym.

Mandat członków Komisji trwa trzy lata. Urząd członków Komisji jest bezpłatny, mają oni jednak prawo do zwrotu kosztów podróży i dyet.

Dyety i koszta podróży Przewodniczącego Komisji i weterynarza ponosi fundusz krajowy, innych członków Komisji fundusz powiatowy.

§. 7.

Jeżeli Komisya uzna buhaja odpowiednim do rozplodu, wyda właścicielowi, a względnie posiadaczowi jego licencyę ważną na jeden rok i opiętnuje buhaja.

Komisyja będzie prowadzić rejestr licencyonowanych buhajów, ogłaszać miejscowości, w których są buhaje licencyonowane, z podaniem nazwisk ich właścicieli.

Rejestry te i wykazy składać będzie Komisyja w Wydziale powiatowym, w c. k. Starostwie powiatowym i we właściwym Oddziale Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego), względnie we filii kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Silskyj Hospodar“.

§. 21.

Od dnia wprowadzenia niniejszej ustawy w życie przez lat 6 służy Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem prawo przyznawania poszczególnym gminom, okolicom lub powiatom wyjątkowych ulg w wymaganiach, spełnionych przy licencyonowaniu buhajów co do ich zdolności rozplodowej, a nawet zawieszenia postanowień §§. 2. i 3. niniejszej ustawy co do licencyonowania i §§. 8. i 9. co do przymusu utrzymywania buhajów. Wyjątkowe te postanowienia mogą się odnosić tylko do takich gmin, okolic albo powiatów, w których udowodniony będzie przez warunki miejscowe hodowli uzasadniony brak dostatecznej ilości buhajów odpowiadających warunkom licencyonowania i stwierdzone będzie wielkie ubóstwo gmin oraz nadmierna trudność w nabywaniu odpowiednich buhajów z innych okolic.

Postanowienia takie może wydać Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem tylko na wniosek Komisji licencyonujących, po zasięgnięciu opinii Wydziału Rady powiatowej, Komitetu centralnego galic. Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego) względnie głównego kraj. Towarzystwa gospodarskiego „Sylskyj Hospodar“ we Lwowie.

Wydział krajowy zawiadomi o tem równocześnie c. k. Namiestnictwo, właściwy Wydział Towarzystwa gospodarskiego (rolniczego), albo Radę właściwej filii Kraj. Towarzystwa gospodar-

skiego „Silskyj Hospodar“ jak również Wydział Rady powiatowej w celu użycia możliwych środków podniesienia hodowli bydła w tych miejscowościach, okolicach lub powiatach.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wnioskodawca:
Winniczuk.

Sodomora, A. Staruch, Dumka, T. Staruch, Sandulak, Kochanowski, Niżankowski, Krysowaty, Lewicki, Kurowiec, Rożankowski. Makuch, Petruszewicz, Skwarko, Kiweluk.

I n t e r p e l a c y a

posła Witosa i towarzyszy do ck. Rządu w sprawie udzielania zasiłków dla rodzin rezerwistów powołanych do wyjątkowej służby wojskowej.

W skutek powołania bardzo wielkiej liczby wysłużonych żołnierzy do wyjątkowej czynnej służby wojskowej wiele rodzin ubogich zostało zupełnie pozbawionych wszelkich środków utrzymania i stało się pastwą najstraszliwszej nędzy, gdyż powołani pracą swoją rodziny te utrzymywali.

Po myśli odnośnej ustawy rodziny te przez czas pobytu swoich żywicieli w służbie wojskowej miały pobierać zasiłek pieniężny ze skarbu państwa dla umożliwienia im chociażby nędznej egzystencji.

Tak się miało stać i tak się stać było powinno, stało się jednak zupełnie inaczej. Mimo tego, iż od czasu powołania upłynęło już blisko cztery miesiące czasu, mimo że rodziny te znajdując się w rozpaczliwym położeniu, wносиły gdzie należy rozliczne prośby i podania, głos ten nie odniósł żadnego skutku i ogromna liczba tych rodzin nie otrzymała dotąd ani halerza spodziewanego zasiłku, ani też żadnej na swoje prośby odpowiedzi.

W wypadkach gdzie zapomogi te przyznać raczono, są one tak małe, że nie mogą wystarczyć na nędzne wyżywienie jednego człowieka, nie zaś niejednokrotnie licznej rodziny. Z uwagi, że sposób podobny postępowania c. k. Rządu z ludźmi i ich rodzinami, którzy na ołtarzu dobra państwa złożyli wszystko, co od nich zażądano, jest co najmniej niewłaściwy i krzywdzący.

Z uwagi, że podobne postępowanie powołanych władz staje się przyczyną ruiny materialnej wielkiej liczby obywateli państwa i stwarza zupełnie uzasadnione rozgoryczenie, zapytują podpisani:

Czy c. k. Rządowi znane są podobne praktyki powołanych władz, co zamierza uczynić, ażeby one tak obecnie jak i w przyszłości nie miały miejsca.

Lwów, dnia 18. marca 1913.

Interpelant:
Witos.

Bojko, Myjak, Stapiński, Bis, Żardecki, Kędzior, Cipser, Ptak, Jedynek Cieluch, Krężel, Bernadzikowski, Skołyszewski, Lewakowski.

I n t e r p e l a c y a

posła Witosa, Bojki i tow. do Wydziału krajowego w sprawie wydalenia ze służby Jana Wilka b. magazyniera w składach publicznych Wydziału krajowego w Krakowie.

Przed kilku tygodniami odbyła się rozprawa sądowa w Krakowie, która rzuciła wiele światła na niezdrowe stosunki panujące w krajowych składach publicznych znajdujących się w Krakowie, przy ulicy Warszawskiej.

Osią, około której obracał się ten skandaliczny proces, była pospolita kradzież kilku flaszek szampana z magazynu wyżej wymienionych składów. Kradzieży dokonano w czerwcu ubiegłego roku, a po jej wykryciu Wydział krajowy bez przeprowadzenia odpowie-

dniego śledztwa, wydalili z miejsca magazyniera składów Jana Wilka ojca czworga dzieci, urzędnika, który przez lat kilka pracował w składach, spełniając sumiennie swoje obowiązki.

Krzywdą ta była tak widoczna i rażąca, że liczne grono kupców krakowskich (260) zwróciło się do Wydziału krajowego z prośbą o zatrzymanie Wilka na posadzie, który się dał poznać jako wzorowy urzędnik.

Starania te jednak nie odniosły skutku, a sprawę oddano prokuratury celem wdrożenia dochodzeń.

Dochodzenia owe zakończyły się rozprawą sądową wyż wspomnianą, która zrehabilitowała niesłusznie osądzonego a w dziwnym świetle postawiła traktowanie urzędnika przez Wydział krajowy i jego organa.

W trakcie procesu stwierdzono, że ktoś dokonał rozmyślnie kradzieży, by działać na szkodę Wilka, co ustaliło tak zeznanie świadków jak też i wizya lokalna na miejscu kradzieży dokonana przez trybunał, w obecności tak dowodowych jak odwodowych świadków.

Ponieważ właśnie podczas tej wizyi okazało się, że Wilk nie mógł dopuścić się zarzuconej mu kradzieży, trybunał wydał wyrok uwalniający go od winy i kary.

A teraz skromne zapytanie, jakie pobudki były do tego, ażeby znieślić i pozbawić chleba uczciwego człowieka i sumiennego urzędnika. Znający rzecz twierdzą stanowczo, że intryga owa została przeprowadzona przez byłego kierownika tych składów p. Onyszkiewicza, który popełniając liczne nadużycia na szkodę kraju, został przez Wilka zdemaskowany, w następstwie czego musiał tak złotodajną posadę opuścić, naturalnie nie z pustemi rękoma, gdyż mimo wszystko wyznaczono mu 120 K miesięcznej emerytury, gdy dla odmiany Wilka wyrzucono na bruk.

Ze względu na to, że obecnie sprawa się w zupełności wyklarowała, że rozprawa stwierdziła liczne nadużycia w składach krajowych dokonywane i niewinność zupełną p. Wilka;

ze względu, że sumiennego urzędnika skutkiem intryg zniszczono moralnie i materialnie a wynagrodzono szkodników: zapytują podpisani:

Co Wysoki Wydział krajowy robić zamierza, ażeby uczynioną krzywdę Janowi Wilkowi b. magazynierowi w składach krajowych w Krakowie wynagrodzić.

Co myśli uczynić, ażeby podobnym praktykom i nadużyciom tam spełnianym kres położyć i czem usprawiedliwi swoje w tej materii postępowanie.

Interpelanci:
Witos, Bojko.

Krężel, Styła, Szwed, Stapiński, Ptak, Myjak, Jampolski, Bis, Wasung, Cipser, Skołyżewski, Jedynak, Żardecki.

I n t e r p e l a c y a

posła Jana Cielucha i tow. do Wysockiego Wydziału krajowego w sprawie zwinięcia kraj. szkoły koronkarskiej w Bobowej powiat Grybów.

Na usilne prośby ludności i Rady gminnej (miejskiej) w Bobowej Wysoki Wydział krajowy założył tamże szkołę koronkarską, mającą na celu rozwinięcie tej gałęzi przemysłu domowego, istniejącego od niepamiętnych czasów. Atoli po krótkim istnieniu tej szkoły, pomimo pomyślnej frekwencji i rozwoju, pomimo dobrego kierownictwa przez dotyczącą nauczycielkę, pomimo opieki miasta, subwencji Rady powiatowej, Wydział krajowy szkołę tę w roku ubiegłym w listopadzie zwinął, motywując powodem słabej frekwencji, czego właściwie nie było.

Podpisani nie wchodzą w to, czy grały tu rolę uboczne wpływy osób nieprzychylnych lub fałszywie przed-

stawiony stan rzeczy, lecz wychodzą z założenia, że każdy przemysł domowy powinien mieć gorącego orędownika w Wydziale krajowym. Że nie powinno się pozbawiać powiatu jedynej szkoły fachowej dla kobiet, żyjących z tej pracy rąk, tembardziej, że przemysł ten ma wyrobioną sławę w kraju, że przez to powstało wielkie niezadowolenie w gminie i powiecie i odbiło się potężnym echem w całej okolicy i w Radzie powiatowej.

Wobec tego stanu rzeczy podpisani zapytują Wysoki Sejm:

1) Jakie powody skłoniły Wysoki Wydział krajowy do zwinięcia rzeczonoj szkoły koronkarskiej w Bobowej;

2) Czy Wysoki Wydział krajowy gotów jest zwinąć tę w Bobowej w najbliższym czasie przywrócić tak dla popierania przemysłu domowego, jak i dla zaspokojenia słusznych żądań i prośb gminy i powiatu.

Lwów, dnia 19. marca 1913.

Interpelant:
Jan Cieluch.

Bis, Witos, Styła, Wasung, Stapiński, Ptak, Krężel, Jampolski, Cipser, Bojko, Jedynak, Żardecki, Skołyżewski, Kędzior, Szwed.

I n t e r p e l a c y a

posła Jana Cielucha i tow. do Wysockiego c. k. Rządu w sprawie wstrzymania ściągania podatków w powiecie grybowskiem z powodu klęsk elementarnych:

Z uwagi, że powiat grybowski rokrocznie nawiedzany jest przez klęski elementarne jak również i w roku ubiegłym został najdotkliwiej dotknięty długotrwałą niepogodą i gradobiciem, co spowodowało ze względu na teren górzysty niemożliwość zbioru plonów i paszy, jak również niemożliwość obsiania gruntów, przez co na rok bieżący zagraża ludności głód; podpisani wnoszą:

Wzywa się c. k. Rząd, by rolnikom dotkniętym klęskami elementarnymi w powiecie grybowskiim podatki na rok 1913 odpisał i wstrzymał ściąganie zaległości za rok 1912-ty.

Lwów, dnia 19. marca 1913.

Interpelant:
Jan Cieluch.

Wasung, Bis, Witos, Styła, Bojko, Stapiński, Jedynek, Ptak, Żardecki, Krężel, Bernadzikowski, Jampolski, Cipser, Skołoszewski, Szwed, Kędzior.

I n t e r p e l a c y a

posła Tymoteusza Starucha i tow. do c. k. Rządu i c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie nadużycia Rady szkolnej okręgowej w Brzeżanach przez zaniedbanie potwierdzenia nowo wybranej Rady szkolnej miejscowej w Słobodzie Złotej.

Rada szkolna miejscowa w Słobodzie Złotej została wybrana przed 4—5 laty. Akta wyborów przedłożono Radzie szkolnej okręgowej w Brzeżanach i tych członków Rady szkolnej miejscowej nie zatwierdzono i przez dłuższy czas nie wprowadzono w urzędowanie Rady miejscowej. Na interwencyę posła Tymoteusza Starucha inspektor szkolny usprawiedliwiał się, że przypadły jemu akta i dlatego on zarządzi nowe wybory Rady szkolnej miejscowej. Wprawdzie dnia 5. lutego 1911 roku odbyły się wybory 2 członków i 2 zastępców Rady szkolnej miejscowej. Akta odesłano Radzie szkolnej okręgowej w Brzeżanach i do dziś nie jest zatwierdzony wybór tych członków, ani nowej Rady szkolnej miejscowej nie wprowadzono w urzędowanie, przez co gmina ponosi wielkie straty, albowiem stara Rada szkolna miejscowa urzęduje nieprawnie, robi nadużycia i niepotrzebne wydatki. Przewodniczący tejże Rady razem z kierownikiem szkoły p. Ryżewskim stracili pieniądze szkolne w ten sposób, że po sądach włączają się. Winowajcą tego wszystkiego jest inspektor i Rada szkol-

na okręgowa, ponieważ podtrzymują ohydłą gospodarkę kierownika szkoły p. Ryżewskiego.

Podpisani zapytują c. k. Rząd i c. k. Radę szkolną krajową, czy gotowi zarządzić, ażeby Rada szkolna miejscowa ukonstytuowała się i odebrała urzędowanie, a Radę szkolną okręgową ażeby pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

Lwów, dnia 18. marca 1913.

Interpelant:
Tymoteusz Staruch.

Dr. Kost' Lewicki, Sodomora, Iwan Kochanowski, Kurowiec, Kiweluk, A. Staruch, Makuch, Skwarko, Petruszewicz, Niżankowski, Dumka, Winniczuk, Rożankowski, Krysowaty, Sandulak.

I n t e r p e l a c y a

posła Tymoteusza Starucha i tow. do c. k. Rządu krajowego w sprawie zaniedbania obowiązków ze strony władz administracyjnych.

W Wiśniowie pow. Rohatyn od dawna wybuchła epidemia. Śmierć zabiera ze sobą całe dziesiątki dzieci. W tej groźnej sprawie zrobiono w tej chwili doniesienie do c. k. Starostwa i do fizykatu w Rohatynie. Jednak mimo doniesień, władze przeszły nad tem wielkiem nieszczęściem do porządku dziennego, a dzieci giną marnie z powodu niedbałości kompetentnych władz.

Podpisani zapytują, czy gotów c. k. Rząd telegraficzną drogą porobić konieczne kroki, a winnych pociągnąć do odpowiedzialności.

Lwów, 18. marca 1913.

Interpelant:
Tymoteusz Staruch.

Dr. Kost' Lewicki, Niżankowski, Kurowiec, Kiweluk, A. Staruch, Petruszewicz, Makuch, Rożankowski, Skwarko, Krysowaty, Sandulak, Dumka, Sodomora, Kochanowski, Winniczuk.

I n t e r p e l a c y a

posła Ostapa Niżankowskiego do c. k. Rządu w sprawie rozwiązania Rady gminnej w miasteczku Mikołajowie nad Dniestrem powiatu żydaczowskiego.

W styczniu 1913 roku rozwiązało c. k. Namiestnictwo Radę gminną w miasteczku Mikołajowie nad Dniestrem powiatu żydaczowskiego i ustanowiło komisarza rządowego w osobie p. Solaryka.

Z wprowadzeniem p. Solaryka w urządowanie w Mikołajowie rozpoczęła się dla tego nieszczęśliwego miasteczka prawdziwie rabunkowa gospodarka, która zagraża w najwyższym stopniu najżywotniejszym interesem tej gminy i jest w możności w krótkim czasie doprowadzić tę gminę pod każdym względem do zupełnej ruiny. P. Solaryk postanowił sobie najprawdopodobniej możliwie w najkrótszym czasie gminę Mikołajów, której gospodarstwo chociaż dotychczas nie było kwitnącem to jednak w sposób przyzwoity było prowadzonym, do kompletnej doprowadzić ruiny.

Przedewszystkiem rozpoczął p. Solaryk wbrew swemu uprawnieniu gruntowną reformę magistratu miasteczka i całego jego personalu. Rozpoczął oddalać i przyjmować urzędników, ustanawiać innych funkcyjaryuszów, których wcale nie potrzeba i którzy niepotrzebnie obciążają budżet gminny i podwyższają niesłychanie płacę swoich protegowanych. Zaraz po rozpoczęciu urządowania przyjął Leopolda Frica, kontrolora Magistratu, wprowadził go w urządowanie i wyznaczył jemu wysoką pensję. W krótkim czasie pokazało się jednak, że ów pan Leopold Fric protegowany p. Solaryka, jest nikim innym jak tylko członkiem szajki złodziejskiej osławionego Wasińskiego, jako taki został przez ludzi rozpoznany i w krótkim czasie zwróciła na niego uwagę żandarmerya i skonstatowawszy, że on rzeczywiście jest w związku z tą szajką, aresztowała

go, wobec tego naturalnie p. Solaryk musiał go z urządowania zwolnić. Takimi indywiduami otacza się p. Solaryk i uszczęśliwia gminę.

Nietylko urzędników ale i sług magistrackich przyjmuje p. Solaryk z niewiadomej a bardzo podejrzanej proweniencji, wystrzegając się przyjmowania do magistratu ludzi miejscowych, którzy znani są gminie i co do swojej osobistej kwalifikacji nie pozostawiają żadnej wątpliwości.

Gmina Mikołajów zaciągnęła przed laty w Wydziale krajowym 20.000 K bezprocentowej pożyczki w celu zalesienia gruntów nieurodzajnych, którą to pożyczkę spłacała drobnymi ratami. Ażeby gminę narazić na niedobór i jej budżet na zniszczenie, żeby sprowadzić niemożliwe dodatki, które przechodzą możność mieszkańców gminy, p. Solaryk na ten rok odrazu wstawił całą resztującą sumę 10.000 K tytułem zwrotu tego długu.

Według przepisów ustawy, urządowanie komisarza rządowego jest tylko przejściowem i w przepisany terminie nowe wybory rozpisane być muszą, udawali się mieszkańcy gminy do p. Solaryka z prośbą, żeby rozpiisał te wybory. Lecz p. Solaryk ironicznie zbył ich zapewnieniem, że wybory będą rozpisane za lat 7 i tak samo Starostwo w Żydaczowie okazało się dotychczas głuchem i nieprzystępnem dla prośby gminy.

Takie rabunkowe gospodarstwo wpływa na gminę w najgorszym stopniu, zważywszy że ono jest przeciwnem ustawie, przeciwne jest pewnie intencjom c. k. Rządu, zapytują podpisani:

Czy wiadomą jest c. k. Rządowi gospodarza p. Solaryka, komisarza rządowego w Mikołajowie, czy c. k. Rząd gotów jest jaknajprędzej zarządzić i przeprowadzić nowe wybory do Rady gminnej w Mikołajowie.

Lwów, 18. marca 1913.

Interpelant:
Ostap Niżankowski.

Dr. Kost' Lewicki, Rożankowski, Kiweluk, Winniczuk, Kochanowski Sodomora, T. Staruch, A. Staruch, Krysowaty, Kurowiec, Dumka, Sandulak, Petruszewicz, Makuch, Skwarko.

I n t e r p e l a c y a

posła Sodomora i tow. do Wysokiego c. k. Rządu w sprawie braku ruskich napisów w Urzędzie podatkowym w Wiśniowczyku.

Od kilku lat założono w Wiśniowczyku (powiat Podhajce) nowy Urząd podatkowy i do dziś nie ma w tym Urzędzie ani jednej tablicy oryentalnej, na którejby był umieszczony ruski napis, tylko wszystkie napisy na tablicach są polskie.

Wobec tego zapytują podpisani:

Czy Wysoki c. k. Rząd jest skłonnym do wydania zarządzenia, ażeby w c. k. Urzędzie podatkowym w Wiśniowczyku były umieszczone na tablicach obok napisów polskich, także ruskie napisy.

Lwów, 18. marca 1913.

Interpelant:
Sodomora.

Dr. Kost' Lewicki, Makuch, Niżankowski, Kurowiec, Krysowaty, A. Staruch, T. Staruch, Kochanowski, Dumka, Skwarko, Rożankowski, Petruszewicz, Winniczuk, Kiweluk, Sandulak.

I n t e r p e l a c y a

posła Tymoteusza Starucha i towarzyszy do c. k. Rządu i do c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie zaniedbania obowiązków Rady szkolnej okręgowej w Brzeżanach przez utrzymywanie na posadzie chorego na umyśle kierownika szkoły, Antoniego Więckowskiego w Kurzanach.

Przed pięciu laty mianowano w Kurzanach kierownika szkoły bez rozpisa-

nia konkursu i przeciw woli gminy, niejakiego pana Antoniego Więckowskiego, człowieka chorego i całkiem niezdolnego do wykonywania obowiązków stanu nauczycielskiego, bo on cierpi na pomieszanie zmysłów, był już nawet w zakładzie leczniczym, miał także półroczne urlopy, jednak choroba jego jest nieuleczalną a mimo tego trzyma się tego człowieka jako kierownika szkoły i ten człowiek w chwili napadu szału bije i morduje dzieci tak, że przed paru tygodniami na płacz i krzyk dzieci cała gmina zbiegła się, ażeby obronić dzieci, przytem pobił i pokaleczył dzieci Michała Chrynowskiego, Ignacego Sztonia i Pankracyusza Picha.

Gmina z naczelnikiem gminy udawała się do inspektora i do Starostwa w Brzeżanach i mimo to tego obłąkanego człowieka trzymają dalej na posadzie, to jest już na prawdę europejski skandal i gotowo przyjąć do wielkiego nieszczęścia; bo w chwili przystępu i napadu tej choroby gotowo paść ofiarą więcej dzieci i dlatego zapytują podpisani, jak c. k. Rząd usprawiedliwi takie ohydne postępowanie władz szkolnych.

Czy gotów jest w tej chwili usunąć chorego człowieka z posady nauczycielskiej i winnych pociągnąć do surowej odpowiedzialności.

Lwów, 18. marca 1913.

Interpelant:
Tymoteusz Staruch.

Dr. Kost' Lewicki, Makuch, Dumka, Kiweluk, Kurowiec, Sodomora, A. Staruch, I. Sandulak, Krysowaty, Kochanowski, Rożankowski, Petruszewicz, Winniczuk, Niżankowski, Skwarko.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń; interpelacje odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu, zaś z wnioskami nagłymi postąpi regulaminowo.

Marszałek udziela głosu p. T. Staruchowi przed przystąpieniem do porządku dziennego.

Przemawia p. T. Staruch, żądając ruskich napisów na pulpach posłów ukraińskich.

Marszałek oznajmia, że sprawę rozpatrzy i będzie się starał uczynić zadość temu życzeniu.

Przy przystąpieniu do porządku dziennego Marszałek oznajmia, że ulegając życzeniu z wielu stron wyrażonemu, umieści ostatni i przedostatni punkt porządku dziennego, t. j. wybory uzupełniające do komisji i wybór kwestora na początku porządku dziennego.

Następują:

Wybory uzupełniające do komisji:

administracyjnej (w miejsce pp. Cieńskiego Leszka, Szeptyckiego Jana);

bankowej (w miejsce p. Senyka);

budżetowej (w miejsce pp. Abrahamowicza, Urbańskiego);

drogowej (w miejsce pp. Jampolskiego, Obertyńskiego);

gminnej (w miejsce pp. Cieńskiego Leszka, Jampolskiego, Kraińskiego Winc. centego);

gospod. kraj. (w miejsce pp. Krynickiego, Obertyńskiego);

górnicy (w miejsce pp. Hanczakowskiego, Szaynochy);

petycyjnej (w miejsce p. Ciuchcińskiego);

podatkowej (w miejsce pp. Gołuchowskiego, Kraińskiego Winc.);

prawniczej (w miejsce pp. Jampolskiego, Hanczakowskiego);

przemysłowej (w miejsce p. Ciuchcińskiego);

reform agrarn. (w miejsce pp. Szaynochy, Senyka);

reformy wyboczej: 1 członka w miejsce p. Krzysztofowicza i 3 zastępców w miejsce pp. Kraińskiego Winc., Krynickiego, Obertyńskiego;

sanitarnej (w miejsce pp. Gołuchowskiego, Kraińskiego Winc., Ciuchcińskiego);

solnej (w miejsce p. Szeptyckiego Jana);

wodnej (w miejsce p. Krynickiego);

dorożyznianej (w miejsce pp. Ciuchcińskiego, Cieńskiego Leszka);

oraz wybór kwestora (w miejsce p. Ciuchcińskiego).

Marszałek oznajmia, że p. Cieński złożył mandat do komisji budżetowej, zaś do komisji reformy wyborczej mandat członka p. Biliński, a zastępcy członka p. Badeni i że wobec tego, jeśli się temu nikt nie sprzeciwi, ma zamiar przeprowadzić obok wyborów, jakie się znajdują na porządku dziennym, wybory w miejsce pp. Cieńskiego, Bilińskiego oraz Badeniego, a nadto kilka innych wyborów uzupełniających, co do których kancelarya sejmowa otrzymała propozycje, mianowicie:

do komisji bankowej (w miejsce p. Dolińskiego),

do komisji budżetowej (w miejsce p. Cieńskiego),

do komisji drogowej (w miejsce p. Kiweluka),

do komisji prawniczej (w miejsce pp. Bisa, Jaworskiego i Kiweluka),

do komisji przemysłowej (w miejsce p. Kiweluka),

do komisji reformy wyborczej (wybór członka w miejsce p. Bilińskiego, oraz zastępcy członka w miejsce p. Badeniego),

do komisji sanitarnej (w miejsce p. Cipsera),

do komisji szkolnej (w miejsce p. Długosza).

Wobec tego, że nikt się temu nie sprzeciwia, Marszałek oznajmia, że i te wybory uzupełniające odbędą się na niniejszem posiedzeniu.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Halbana, Wrześniowskiego, Witosa Jedynaka i Tracza i wzywa po-

stów do oddawania kartek do wszystkich komisji oraz na kwestorza łącznie.

Posłowie oddają kartki, a po ukończeniu głosowania wzywa Marszałek komisję skrutacyjną do przeprowadzenia skrutynium i oznajmia, że w tym celu przerywa posiedzenie na 15 minut.

Przerwa posiedzenia: godzina 12 minut 35 popołudniu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 19. marca 1913.

Początek o godzinie 12 minut 55 po południu.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera ponownie odroczone posiedzenie.

Marszałek oznajmia, że Izba przystępuje obecnie do dalszego punktu porządku dziennego, którym jest:

Przedłożenie rządowe z projektem ustawy o uzupełnieniu ksiąg gruntowych przez wpisanie dobra publicznego.

Sekretarz p. Urbański wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba uchwała wniosek p. sekretarza Urbańskiego bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem zmiany niektórych postanowień ustawy krajowej o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji szkolnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie organizacyi krajowej Rady konserwatorskiej.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Przemawia p. Wasung i wnosi o przekazanie tego sprawozdania komisji szkolnej w porozumieniu z komisją budżetową.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca i modyfikując swój wniosek, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej w porozumieniu z komisją szkolną.

Izba uchwała zmodyfikowany wniosek p. sprawozdawcy, aby przekazać to sprawozdanie komisji budżetowej do załatwienia w porozumieniu z komisją szkolną.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przyzwolenia Radzie powiatowej w Turce na zaciągnięcie pożyczki 200.000 kor.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dąbrowie na zaciągnięcie imieniem

powiatu pożyczki w kwocie 200.000 K na budowę dróg.

Sprawozdawca p. Onyszkiewicz wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ukrajowienia dróg.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji drogowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia etatu technicznej służby drogowej Wydziału krajowego, w przedmiocie regulacji płac konduktorów drogowych, w przedmiocie polepszenia bytu drożników dróg krajowych oraz w sprawie zmian w uregulowaniu zaopatrzeń dla tychże drożników, ich wdów i sierót.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania veniam studiorum praktykantom technicznemu oddziału techniczno-drogowego Wydziału krajowego Karolowi Pielechowi i Franciszkowi Jakubikowi.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji petycyjnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie zaprowadzenia opłat mytniczych od autombilów.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji drogowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie zmiany etatu urzędników krajowego biura kolejowego.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy w II. półroczu 1911 i w I. półroczu 1912 r.

Sprawozdawca p. Dąbski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie powiększenia etatu i regulacji płac lekarzy kraj. zakładu dla obłąkanych, tudzież co do regulacji płac urzędników kraj. szpitala powszechnego we Lwowie, św. Łazarza w Krakowie i kraj. Zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie.

Sprawozdawca p. Bernadzikowski wnosi o przekazanie tego przedłożenia komisji budżetowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następują :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o postępie budowy zakładu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kobierzynie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zakupna części parceli gruntowej lk. 4318/1 w Lipniku w celu rozszerzenia posiadłości szpitala powszechnego w Białej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy nowego szpitala powszechnego w Bochni.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w sprawie przeniesienia i odbudowy szpitala powszechnego w Jaśle.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie budowy nowego szpitala powszechnego w Stanisławowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie pomnożenia liczby okręgów sanitarnych w r. 1913.

Sprawozdawca p. Bernadzikowski wnosi o przekazanie tych przedłożeń komisji sanitarnej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następują :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie kreowania nowego Sądu powiatowego w Łomnej.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydzielenia gminy Białogłowy wraz z obszarem dworskim z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Zborowie a przy-

dzielenia do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Założcach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia gminy i obszaru dworskiego Kamionka z okręgu Reprezentacji powiatowej w Dolinie do okręgu Reprezentacji powiatowej w Stryju.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydzielenia gminy Niemszyn wraz z obszarem dworskim z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bursztynie a wcielenia do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Bołszowcach.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wydzielenia gminy Trzebowniko wraz z przysiółkiem Górka z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Głogowie a przydzielenia jej do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Rzeszowie.

Sprawozdawca p. Kiweluk wnosi o przekazanie tych przedłożeń komisji prawniczej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Następują :

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zakupna realności objętej wykazem hipotecznym L. 875. ks. gr. gm. kat. Rzeszów na pomieszczenie c. k. Komendy oddziałowej posterunku żandarmeryi i mieszkań oficerskich w Rzeszowie.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciu rachunków galicyjskiego funduszu propinacyjnego za czas od 1. stycznia 1911 do 30. kwietnia 1911.

Sprawozdawca p. Kiweluk wnosi o przekazanie tych przedłożeń komisji budżetowej.

Izba uchwała wniosek p. sprawozdawcy bez rozprawy.

Marszałek oznajmia, że na tem porządek dzienny wyczerpano i udziela głosu p. Andrzejowi Lubomirskiemu celem umotywowania nagłości zgłoszonego wniosku nagłego.

Następuje wniosek nagły p. Andrzeja Lubomirskiego i tow. w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom gminy Kosina.

Wniosek ten opiewa:

Wniosek nagły

w sprawie udzielenia zapomogi pogorzelncom gminy Kosina.

Wysoki Sejmie!

Dnia 18. b. m. (wczoraj) zgorzało doszczętnie dziewięć gospodarstw z zapasami wszelkimi w gminie Kosina (pow. Łańcut). Właściciele zostali bez dachu, chleba, odzieży, prawie wcale nie ubezpieczeni. Pomoc doraźna konieczna, gdyż miejscowa już udzielona bezwarunkowo nie poradzi nędzy, szczególnie przed przednowkiem i w chwili konieczności rozpoczęcia siewów.

Wysoki Sejm raczy uchwalić wydatną pomoc pogorzelncom gminy Kosina.

Wnioskodawca:
A. Lubomirski.

Żardecki, J. Korytowski, Cielecki, Gorayski, Weiser, Jaworski, Stadnicki, Vivien, Wł. Kraiński, St. Skrzyński, K. Lubomirski, St. Mycielski, Halban, E. Mycielski.

Przemawia p. Andrzej Lubomirski, uzasadniając nagłość tego wniosku, a pod względem formalnym wnosi o przekazanie tego wniosku do komisji budżetowej z poleceniem, ażeby do 8 dni zdała sprawę.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość tego wniosku, a oddzielnie uchwała przekazanie tego wniosku nagłego komisji budżetowej z poleceniem, ażeby do 8 dni zdała sprawę.

Marszałek wzywa p. Wrześniowskiego do zdania sprawy z wyniku skrutynium uzupełniających wyborów do komisji i na kwestora.

P. Wrześniowski zdaje sprawę z wyniku skrutynium. Głosowało 85 posłów. Absolutna większość 43 głosów. Otrzymali głosów: na członków do komisji administracyjnej pp. Dzieduszycki i Sapięha Paweł po 85; do komisji bankowej pp. Loewenstein i Skwarko po 85; do komisji budżetowej pp. Abrahamowicz, Krzysztofowicz i Milewski po 85; do komisji drogowej pp. Cipser, Rożankowski i Sapięha Paweł po 85; do komisji drożynianej pp. Neuman i Wrześniowski po 85; do komisji gminnej pp. Puzyna, Skołyśzewski, Wrześniowski po 85; do komisji gospodarstwa krajowego pp. Kochanowski i Sapięha Paweł po 85; do komisji górniczej pp. Hauswald i Rożankowski po 85; do komisji petycyjnej p. Misiński 85; do komisji podatkowej pp. Kraiński Wincenty i Laskowski po 85; do komisji prawniczej pp. Cipser, Korol, Misiński, Rożankowski i Zoll po 85; do komisji przemysłowej pp. Neuman i Niżankowski po 85; do komisji reform agrarnych pp. Misiński i Rożankowski po 85; do komisji reformy wyborczej na członków pp. Badeni (w miejsce p. Bilińskiego) i Krzysztofowicz (ponownie wybrany) po 85, na zastępców pp. Kraiński Wincenty (ponownie jako zastępca p. Starzyńskiego), Skrzyński Stefan (w miejsce p. Badeniego), Teodorowicz Antoni (w miejsce p. Obertyńskiego), Tracz (w miejsce p. Krynickiego) po 85; do komisji sanitarnej pp. Beck, German, Kraiński Wincenty i Teodorowicz Antoni po 85; do komisji solnej p. Skrzyński Stefan 85; do komisji szkolnej p. Witos 85; do komisji wodnej p. Kochanowski 85. Wreszcie na kwestora otrzymał p. Neuman 85 głosów.

Marszałek stwierdza wynik wyborów, oznajmiając, że powyżsi posłowie wybrani zostali członkami komisji.

Marszałek oznajmia, że o terminie zwołania jakoteż porządku dziennym następnego posiedzenia zawiadomi posłów pisemnie i zamyka posiedzenie, składając Izbie życzenia świąteczne.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 20 po południu.

Marszałek krajowy:

Adam Gołuchowski w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Jan Wasung w. r.